

et andet Tal stemte imod. Hvis Sagen nu forholdsvis sig paa samme Maade, hvis der forelaa Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde optage denne Legemsstraf i Lovgivningen eller ej, vilde sandsynligvis Stemmerne dele sig paa lignende Maade; maaske vilde Grupperne ogsaa dele sig, i alt Fald vilde Højregruppen gøre det, idet der er et ikke ringe Tal, der vedblivende er stemt for, at denne Straf bør have sin Plads i vort Straffesystem, og mener, at den har gjort sin gode Virkning i den Tid, den har bestaaet. Men andre af den Gruppe, hvortil jeg hører, vilde ligesaa bestemt stemme mod denne Strafs Optagelse nu som sidst. Sagen foreligger imidlertid nu ikke saaledes, at det sandsynligvis vilde faa nogen praktisk Betydning, om dette Spørgsmaal kom til en ny Drøftelse. I det af Regeringen forelagte Lovudkast findes denne Straffebestemmelse ikke optagen. Regeringen har faaet Støtte heri af de Foreninger og Organisationer, som den højtærede Justitsminister har henvendt sig til, og endvidere af Folketinget, der nu har stemt for Forslaget uden denne Straffebestemmelse. Kun nogle enkelte Medlemmer have i Betænkningen udtalt, at de vilde have fundet det rigtigere, om Forslaget havde bibeholdt denne Straf, men de have dog ikke villet modsætte sig Forslagets Vedtagelse ogsaa uden den, med særligt Hensyn til de Skærpselser, der paa et andet Punkt ere indførte. Jeg antager det derfor ikke for sandsynligt, at dette Spørgsmaal vil foreligge med praktisk Virkning for dette Ting ved denne Lejlighed. Det er heller ikke min Hensigt at give Anledning til nogen Debat om den principielle Berettigelse af Legemsstraf for voksne Personer eller ej. Heller ikke skal jeg udtale mig om, hvilken Betydning man kan lægge ind i den faktiske Omstændighed, at Legemsstraffen ikke har faaet større Anvendelse, end den har, det kan jo fortolkes paa forskellig Maade. Jeg skal holde mig til Forslaget, som det her foreligger, indeholdende i det væsentlige alt andet fra den tidligere Lov end den omtalte Paragraf 5. Blot vil jeg bemærke, at jeg antager, at man fra alle Sider vil billige, at legemlig Straf er udgaaet som offentlig Straf for unge Personer; den senere Børnelov har jo der anvist den rette Vej. Det skal ikke paa nogen Maade pædagogisk være udelukket at anvende Legemsstraf i Hjem og Opdragelsesanstalter for forbryderske og forsømte Børn, hvor der kan være Grund til at anvende den,

men den skal ikke finde Sted som offentlig Statsstraf.

Fuldt saa megen Enighed er der maaske ikke fra Modstanderne af al Legemsstraf om Rigtigheden af, at der paa Tvangsarbejdsanstalterne er bevaret Adgang til at anvende Legemsstraffen. Den højtærede Minister har omtalt, at man har opretholdt den der som Trusel. Det have Tvangsarbejdsanstaltens Forstandere og Inspektører ønsket, og det mener jeg ogsaa er ganske nødvendigt. Derfor blev det ogsaa for 6 Aar siden fastholdt af det Mindretal, der i øvrigt var imod Pryglestraffen, at det var nødvendigt i offentlige Tvangsarbejdsanstalter, hvor Straf skal udstaa, som er forbunden med Arbejde, at bevare denne Straf, i alt Fald som en Trusel.

Naar jeg nu bortser fra dette Punkt og i øvrigt med nogle Ord skal omtale det foreliggende Lovforslag, skal jeg nævne, at det i revideret, i gennemset Skikkelse opretholder den nu gældende midlertidige Straffelovs Bestemmelser, og af samme Grund, hvorfor vi for 6 Aar siden bleve enige om at vedtage den midlertidige Lov paa alle disse Punkter, anbefaler jeg det foreliggende Forslag i sin Helhed. Der opnaas jo ganske vist ikke derved lige saa lidt som ved den midlertidige Lov for 6 Aar siden paa nogen Maade en ideel Straffelov. Den har Mangler, Mangler i formel Henseende; en midlertidig Straffelov kan ikke blive saaledes, at den, om man saa maa sige, kan staa paa sine egne Ben. Den er jo nødt til idelig og idelig at henvise til en anden Straffelov, og den er altsaa ikke hvilende i sig selv, den kan ikke læses og forstås uden ved Hjælp af en anden Lov, som man idelig maa supplere den med. Dette er uundgaeligt ved en midlertidig Straffelov, der skal føje sig ind i en anden gældende Straffelov. Imidlertid har det vist sig, at denne formelle Mangel ikke har voldt Domstolene Vanskeligheder, og jeg tænker heller ikke, at den har forvoldt Forbryderne nogen Vanskeligheder. Forbryderne ere — mange af dem — meget lovkyndige, og de have ikke haft nogen Vanskelighed ved at finde ud af de formelle Ulemper, der kunne være forbundne med en saadan midlertidig Straffelov. Det er fra anden Side blevet temmelig stærkt gjort gældende mod en midlertidig Lov, at den bliver noget forviklet, og det maa indrømmes, men Forviklingen er som sagt ikke større, end at de interesserede Parter have kunnet finde ud af den.